

Dr. Kolláth György

Egy amerikai mondás szerint, ha képtelen vagy célirányos cselekvésre, dőlj hátra és élvezd magát a problémát. Ennek jelei bontakoznak ki a politikai elit "határidős" szerencsétlenkedése kapcsán. Abban még csak igaza volna államfőnek, szakminiszternek, hogy a miniszterelnöki lemondásra kötelező időtartamot ír elő egy rosszul szerkesztett törvény. Abban pedig Sólyom László ex-AB-elnöknek van igaza, hogy e szabály alkotmányellenes, de hatályos, nem tolható félre. Két

szerv nyúlhat hozzá: az Alkotmánybíróság – majd egyszer -, és aktuálisan az Országgyűlés. A parlament történetesen augusztus 27-én ülésezik, és előfordult már, hogy hazai vagy külhoni okból egy napon belül kellett és lehetett döntést hozni. /A rendszerváltók kedvenc hivatkozása, hogy anno, szégyenletesen, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa az üléselő parlamenti ebédszünetében törvényerejű rendeletet alkotott. Sírjuk vissza a NET-et?/

Most mégis a legfelsőbb államgépezet kivár, félre néz, nem érzi át alkotmányos felelősségét, ami semmi esetre sem a dolgok szabad folyásra engedésében merül ki. Egy értelmetlen törvényt illető, senkire nem kötelező jogértelmezés smafu, ha még csak nem is keresik az alkotmánynak megfelelő, mielőbbi megoldást. Jómagam erre reggel döbbsentem rá, amikor egy városi jegyző felhívott. Azt mondja: ők helyben az ilyenfajta problémát aznap tudnák, illetve szokták kezelni, náluk 30 nap a hónapos reteknek dukál.

Az a baj, hogy a miniszterelnök lemondására irányadó „jogállási” törvény jelző nélkül, kötelezően ír elő 30 napot, pedig a „legfeljebb” 30 nap kitétel volna megfelelő. Egy szó, három szótag, 10 betű okoz tehát hiányt, egyszersmind beszerkesztése nyújthat megoldást. A törvényt parlamenti képviselőink hozzák, a benyújtásra vannak alkotmányos szabályok. Volna mód – magas konszenzus mellett – egy napon belüli törvényalkotásra is, melynek eredménye a következő héten hatályba léphetne. Szeptember 6-ra tiszta helyzetet lehetne teremteni. Egyszer, végre felmutathatná a kormányoldal, az ellenzék, az államfő, hogy képes össznézeti érdekekben gondolkodni. Mégis, mindez legjobban egy városi jegyzőt foglalkoztat?!

Nézzük csak az alkotmányt! A 25. § szerint törvényt a köztársasági elnök, a Kormány, minden országgyűlési bizottság és bármely országgyűlési képviselő kezdeményezhet. Realitása itt az államfői és a kormányzati kezdeményezésnek volna. Az államfő illetén jogát – melyhez még miniszteri ellenjegyzés sem szükséges! – az alkotmányjogi szakma vitatja, itt volna tehát az alkalom bizonyítani, hogy krízis-helyzetben igenis van ennek tere, értelme. Ha az államfő kezdeményezne egyszavas korrekciót, aligha méltatlankod(hat)na az ellenzék, hanem színt kellene vallania: csakugyan fontos az átmenet kezelése vagy minél rosszabb, annál jobb. Köztársasági elnöki kezdeményezés – majd annak elfogadása – esetében a kihirdetés körüli herce-hurca is kiiktatható volna.

A „jogállási” törvény feles. Adódnék kapóra jövő alkalom az ellenzék számára is, hogy a tartalmilag senki által nem vitatott kiigazításba önmaga részét, sikerét meglelje. Háromszáz ötven körüli igennel a T. Ház szemléltethetné, hogy ha még nem is képes jogi szarvashibák megelőzésére, de képes és kész azok gyors feloldására.

A Hárszabály alkalmazásának „felfüggesztésére”, illetőleg egyszeri alkalomra szóló eljárás-technikai módosításra a gyorsítás érdekében szükség van. Itt négyötödös többség kívánatik meg, tehát az ellenzék nélkül nincs megoldás. Jól van ez így! Szokják meg csak a patkó mindkét oldalán, hogy a harc és a kiegyezés, a versengés és a méltóságtelti kompromisszum együtt jelenti a plurális politika váltógazdálkodását, működésének mindennapjait. Nem gladiátorokat, hanem józan, felelős döntőnköket küldtünk a parlamentbe.

Cím
**Élvezd magát a
problémát?**

Dátum
2004.08.27.

Dr. Kolláth György

Másféle forgatókönyv is elképzelhető, mely harmincnapi tapicskolás nélkül old meg válsághelyzetet. Hivatalos nyilatkozat, értelmezés már kevés. Ne járjon úgy ez az ügy is, mint a lassan senki által fel nem vállalt dopping-mizéria. A jegyző pesszimista hívása azzal zárult, hogy náluk betokosodott problémánál nem elnézést kérnek, hanem cserét.